

talelser om, hvorvidt *fri Valutanotering* kan forenes med de i nærværende Lov gældende Regler og Bestemmelser, samt, »saafremt mindst Halvdelen af det i § 1 nævnte Udvalg maatte ønske Ændringer i nærværende Lov, at fremsætte Forslag herom for Rigsdagen senest 15. Maj».

Loven har Gyldighed indtil Udgangen af Maj 1932.

Det af Handelsministeren fremsatte Lovforslag gik ud paa at forlænge Gyldigheden af de to ovennævnte Love til *Udgangen af 1932*. Ved Lovforslagets Fremsættelse gjorde Ministeren Rede for de hidtil trufne Valutaforanstaltninger og dvælede særlig ved Loven af 30. Januar, hvis Indhold Ministeren sammenfattede i følgende *Hovedpunkter*: Fremmed Valuta skal indleveres til Bankerne og af disse stilles til Nationalbankens Raadighed; Afleveringskurserne for den fremmede Valuta fastsættes af Nationalbanken; Importen af Varer gøres afhængig af Udstedelse af en særlig Importattest, den saakaldte Valutaattest. Loven havde efter Ministerens Mening virket for kort Tid, til at det var muligt at fælde en retfærdig Dom over Valutacentralens Virksomhed, men det var hans Indtryk, at der var udført et stort og godt Arbejde for at faa tilvejebragt en tilfredsstillende Ordning, og Ministeren tvivlede ikke om, at det efterhaanden, som der blev indvundet flere Erfaringer, vilde lykkes at tilfredsstille de berettigede Krav fra Erhvervenes Repræsentanter. Man burde, tilføjede Ministeren, ved Udøvelse af Kritik ikke glemme, at Valutacentralen er oprettet i Henhold til en omtrent enstemmig vedtagen Lov, og at Hensigten med dens Oprettelse var »at imødekomme Ønsket, ja, Kravet om, at Staten skulde kunne beherske Importen, og at denne Import formindskedes«.

Til sin Anbefaling af at forlænge Lovens Gyldighed Aaret ud føjede Ministeren følgende Udtalelse: »Erhvervene og ikke mindst de producerende Erhverv har, forekommer det mig, Krav paa, at man ikke skifter System fra Maaned til Maaned, men følger en Linie, hvorefter der kan disponeres, ikke mindst naar Talen er om at forøge Landets Evne til selv at fremstille de Varer, vi har Brug for. Jeg kan ikke se rettere end, at Loven har været til stor Gavn for Landet, naar vi tager Landet som Helhed. Vi arbejder os utvivlsomt i Læ af Valutaloven efterhaanden ud af en generende løs Gæld, foraaarsaget ved en overdreven Import, og saafremt ikke uventede rystende Begivenheder ude i Verden overrasker os, kan der være berettiget Haab om, at vi snart naar til Balance i vort økonomiske Samvær med Omverdenen. Men indlader vi os paa Eksperimenter og giver Slip paa den Kontrol, som af alle ansaas for nødvendig for halvanden